

3) מסכימה ל-1), אך אינה עומדת על החנאי של הסכמת

הועדים המקומיים.

2) נכונה לפעולות על פי דרישת האמיר, אבל בתנאי ששאר

חברי הועד יסכימו. הרוב היה נגד 2) ואלה הסכימו לעשות נסיון להשיג עזרת המלכים וגוציין נשלח למסרה זו לקהירו.

[9]

28.7.36

גרשון הסכים לנסוע לבררתי אחו הבוקר את דרכי

הפעולה: ישה בלונדון ימים אחדים

30.9.36

חזרתי היום לירושלים למען קבוע עם גרשון חכנית

פעולתו. הוא נוסע מחרתים. הצעתי שבפרסום ישנה בשני פרטים

את חכנית מ.: יגדיל מספר העולים לשנה (במקום 17,000 לשנה

1937 יחז 21,000, וכן גם לשנים הבאות), ובמקום חכנית המגיעה

עד שנה 1950 - תגיע רק עד 1947 (עשר שנים), משני טעמים:

1) להכביר על הכרת המקור,

2) לעורר מלחמה נגד מספר יותר גדול קצת, שיכביר

עוד יותר הגשת התכנית האמיתית לוועדת הכתר.

לאחר הפרסום יערוך קמפניה (בכתב ולא באספות מחאה)

נגד החכנית וישתמש בנימוקים הבאים:

א) חכנית זו מגלה שכל ענין הועדה אינו אלא פרס.

שולחים כביכול ועדה לחקור ולהציע - ולמעשה כבר קבע משרד